

INDISCHE VECHTHOENDERS.

De Indische vechthoenders zijn in het Graafschap Cornwall in het zuidwesten van Engeland gecreëerd. Het zou een tegenhanger moeten worden van de Oud Engelse vechthoenders. Voor het creëren van dit nieuwe ras werden dieren geïmporteerd uit India, Maleisië en de Filipijnen. De Cornish, eerst bekend als de Indian Gamefowl, werd ontwikkeld rond 1820 door Sir Walter Raleigh Gilbert uit Engeland. Generaal Gilbert beweerde dat hij dit ras te hebben gecreëerd door kruisingen van Aseel types en Engels vechthoenders. Het oorspronkelijke doel was om de kracht van de Aseel te combineren met de snelheid van het Engelse vechter. Het moest een superieure vechthoen worden maar dat was een mislukking. Het verloor veel van het gamefowl karakter van de bovenliggende rassen. In eerste instantie werd het nieuwe ras Injeegames genoemd, later de Indian game. Het dier bleek achteraf niet zo zeer geschikt voor het vechten maar wel voor vleesconsumptie. Later hebben de Amerikanen na het importeren van deze hoenders uit Cornwall, Engeland, hen nog Cornish genoemd. Zij maakten, om het dier nog vleziger te maken, kruisingen met Sussex en Dorkings. Eenmaal in de Verenigde Staten ingevoerd, werd het een enorm populair ras. De Indian game wordt nu de stamvader van de hedendaagse slachtkuikens genoemd. Vandaag is de ruggengraat van de commerciële pluimvee-industrie de maïs/Rock vleeskuikens, een kruising van Witte Indische vechthoenders en witte Plymouth Rock kippen, die slachtrijp zijn in slechts zes weken

Tegenwoordig zijn in Nederland grote Indische vechthoenders een zeldzame verschijning op tentoonstellingen. Deze dieren een zeldzaamheid. Ook in Engeland, Cornwall zijn deze dieren maar mondjesmaat te vinden. V.w.b. de kriel versie ligt het iets gunstiger en zien we die vaker op tentoonstellingen. In Nederland, België en Duitsland zijn er nog redelijk wat fokkers te vinden. Engeland kent op dit moment zo'n 60 goede fokkers. Deze stellen hun dieren dan ook regelmatig ten toon. Het fokken met deze dieren is geen makkelijke opgave. We willen een kortbenige brede stelling wat de bevruchting bijna onmogelijk maakt. De bouw, van boven gezien, is hartvormig, het brede gedeelte van het hart dat de voorkant van de vogel heeft en de staart die overeenkomt met het puntje van het hart. Uniek aan het RAS is het feit dat het type van de mannelijke en vrouwelijke identiek zijn. Dit hartvormige lichaamstype van het RAS vermindert ruimte

voor eiproduktie. Veelvuldig word kunstmatige inseminatie toegepast om zeker te zijn van bevruchting van de zeldzame eieren. Indische vechthoenders hebben zeer grote eetlust, maar groeien vrij langzaam. De dieren zijn breed tussen de schouders en versmallen vanaf de poten naar achter toe wat. Ook wel strijkijzer model genoemd.

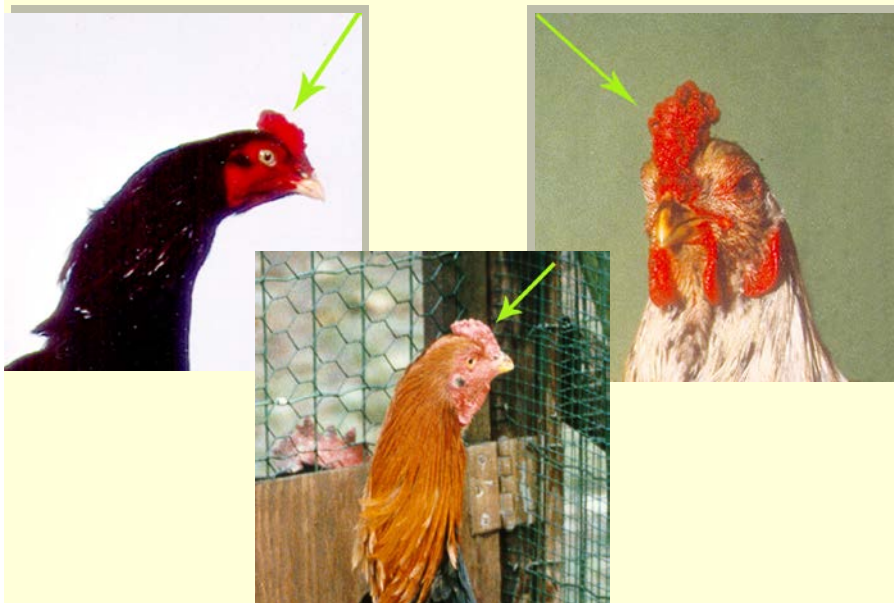
Enkele eigenschappen en wenken:

De grote Indische vechthoenders zijn rustige dieren die gemakkelijk benaderbaar zijn, doch de krielrassen zijn over het algemeen zeer beweeglijk en wat schuchter. Uitzonderingen daargelaten. Die moeten we dan ook koesteren. Het zijn zeer krachtig en zwaar bespierde hoenders.

Showen met dier jonger dan 1 jaar is eigenlijk zinloos. Ze zijn dan altijd te smal, te licht van gewicht en de stelling is niet breed genoeg. Dus hier met de beoordeling rekening mee houden.

Bij de Indische Vechthoen wordt kubusvormige lichaamsbouw verlangd. Lichaamsbreedte, -lengte, diepte dienen bij ideale verhoudingen 1:1:1 te zijn. De dieren zijn breed tussen de schouders en versmallen vanaf de poten naar achter toe wat. Schouders tamelijk hoog aangezet zodat een markante ronde schouderboog ontstaat. Als de rug dan wat lager ligt dan heb je een klasse dier te pakken. De staartinplant is een beetje horizontaal (dakpanvormig). Dat kan bijna niet anders bij een brede staartaanzet. Kop is fors en breed met overstekende wenkbrauwen. De Indische Vechthoen heeft een forse, kort en brede kop met een vlakke schedeltop die van voren breder is dan van achteren. De kam is drierijig, klein, stevig en dicht op de kop geplaatst. Doordat de Indische Vechthoen de breedste kop heeft is de drierijige kam ook wat breder dan bij de Aseel (kleinste) en de Shamo.

Kamvormen bij Aseel – Indisch Vechthoen – Shamo

Pareelkleurige ogen. Bij een jong dier nemen we genoeg met een gelig oog. Ogen moeten glanzen. Gele korte dikke ronde benen. Van voren gezien evenwijdig aan elkaar en aan de buitenkant van het dier geplaatst. De beenstand moet evenwijdig zijn, breed uit elkaar geplaatst. De middentenen moeten wel naar voren staan. Door hun zware lichaamsbouw willen deze wel eens teveel naar binnen staan (wel opletten dat ze niet op een wat gladde ondergrond staan). De dieren moeten goed in balans staan. Als gevolg van de krappe bevedering lijkt de borst enigszins gespleten. Dubbelgezoomde hanen zijn overwegend zwart met een duidelijke bruine vleugeldriehoek. Bij de hen is de kop, hals en staart zwart. De slagpennen breken gemakkelijk af omdat de bevedering nogal hard is. Let op aarsluizen. Daar heeft dit ras veel last van. Is een uitsluitingsfout (DIS).

STANDAARDBESCHRIJVING:

ALGEMENE INDRUK:

Een zeer sterk gespierde vogel met een zeer diepe lichaamsbouw. Gedrongen en zeer breed in de schouders met sterk opvallend uit elkaar geplaatste benen. Is ongeveer even breed als diep als lang van lichaamsvorm. Zeer krappe, harde bevedering.

VORMBESCHRIJVING:

ROMP:

Kort, breed en compact, goed gerond en diep.

KOP:

Fors, kort en breed, schedeltop vlak, breder van voren dan van achteren; gezicht rond en vol; rood.

KAM:

Drierijig; klein stevig en dicht op de kop geplaatst; levendig rood.

SNAVEL:

Kort, zeer krachtig, goed gebogen; geel.

KINLELLEN:

Klein, zeer kort, gelijkvormig, van elkaar gescheiden door de krachtig ontwikkelde keelwam, waar zij nauwelijks aan voorbij steken, fijn van weefsel; rood.

OORLELLEN:

Klein, langwerpig, fijn van weefsel; rood.

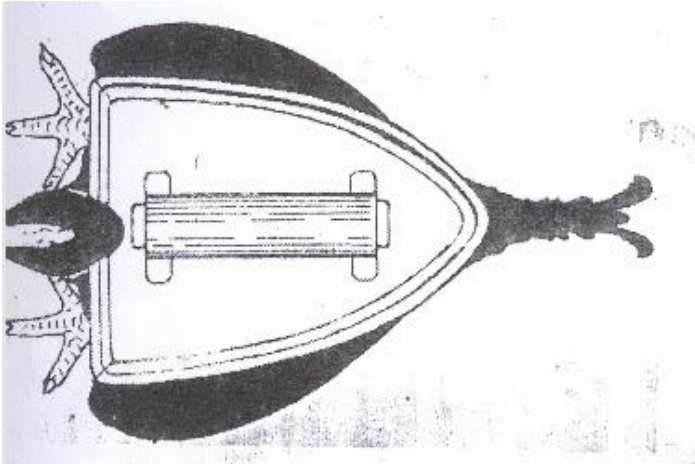
OGEN:

Groot, vol, met iets overstekende wenkbrauwen, stoutmoedige uitdrukking doch niet zo wreed als bij Maleiers; parelkleurig tot bleek geel of bleek rood.

HALS:

Middellangs, rechtop gedragen, iets gebogen; halsbehang kort, nauwelijks tot de basis van de hals reikend.

Van boven gezien is de rug een strijkijzer model

RUG EN ZADEL:

Vrij kort, bovenzijde van de rug over de breedte licht gebogen, flauw aflopend; goed gevuld en zeer breed tussen de schouders. Deze breedte wordt gehandhaafd tot boven de dijnen, vandaar versmalt de rug naar de staart. Zadelbehang kort.

BORST:

Zeer breed en diep, naar voren komend, goed gerond aan de zijden.

VLEUGELS:

Kort en gespierd. Goed gesloten gedragen. Vleugelboegen rond en duidelijk uitstaand van het lichaam; vleugelpunten aan het uiterste einde, bij gesloten vleugels, licht binnenwaarts gebogen.; het vleugeldek heeft eveneens een gebogen vorm; het einde van de vleugels ligt ter hoogte van de onderste staartdekveren. Slagpennen breed.

SCHOUDERS:

Breed en goed gerond; hoog gedragen.

Ideale staartdracht

Te hoge staartdracht

STAART:

Kort en goed samengevouwen, iets beneden het horizontale vlak gedragen. Bij de haan sikkels en staartdekveren kort, gesloten aanliggend, de staartstuurveren ongeveer bedekkend.

ACHTERLIJF

Goed opgetrokken, donspartij kort.

(De staart van de haan hiernaast staat te hoog)

DIJEN:

Middellang, gespierd, fors en goed gerond aan de buitenzijden, evenwijdig aan elkaar een zeer breed uit elkaar geplaatst.

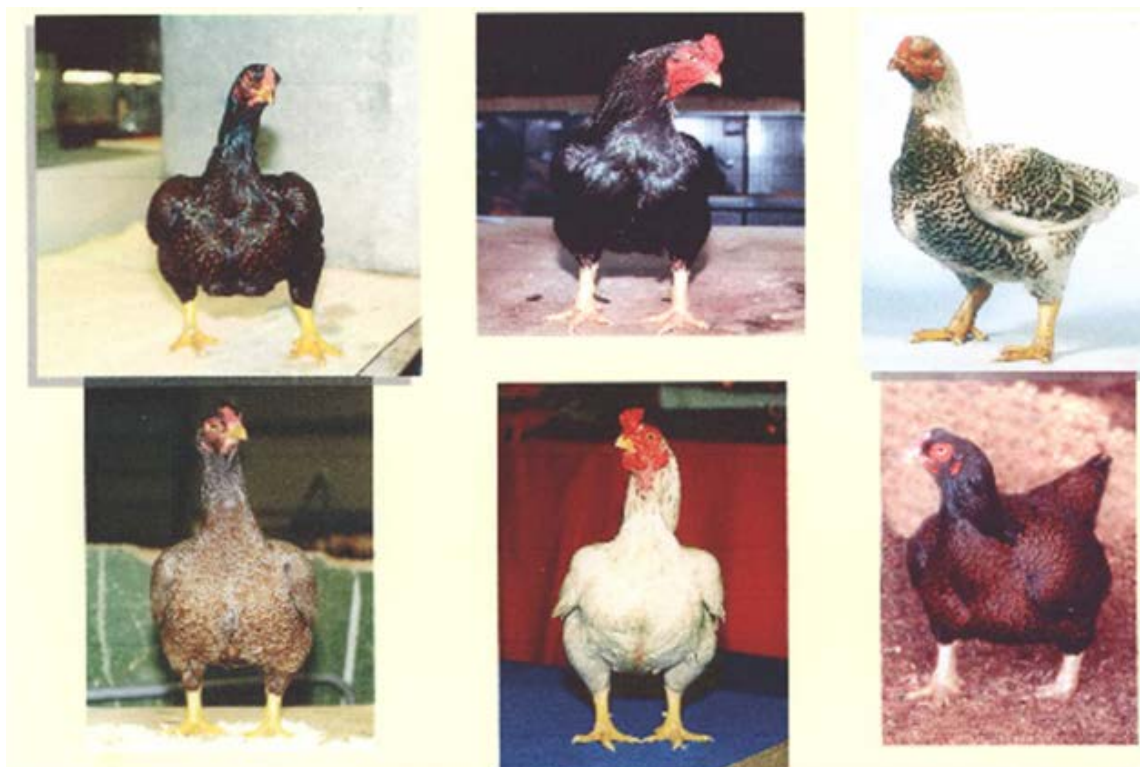
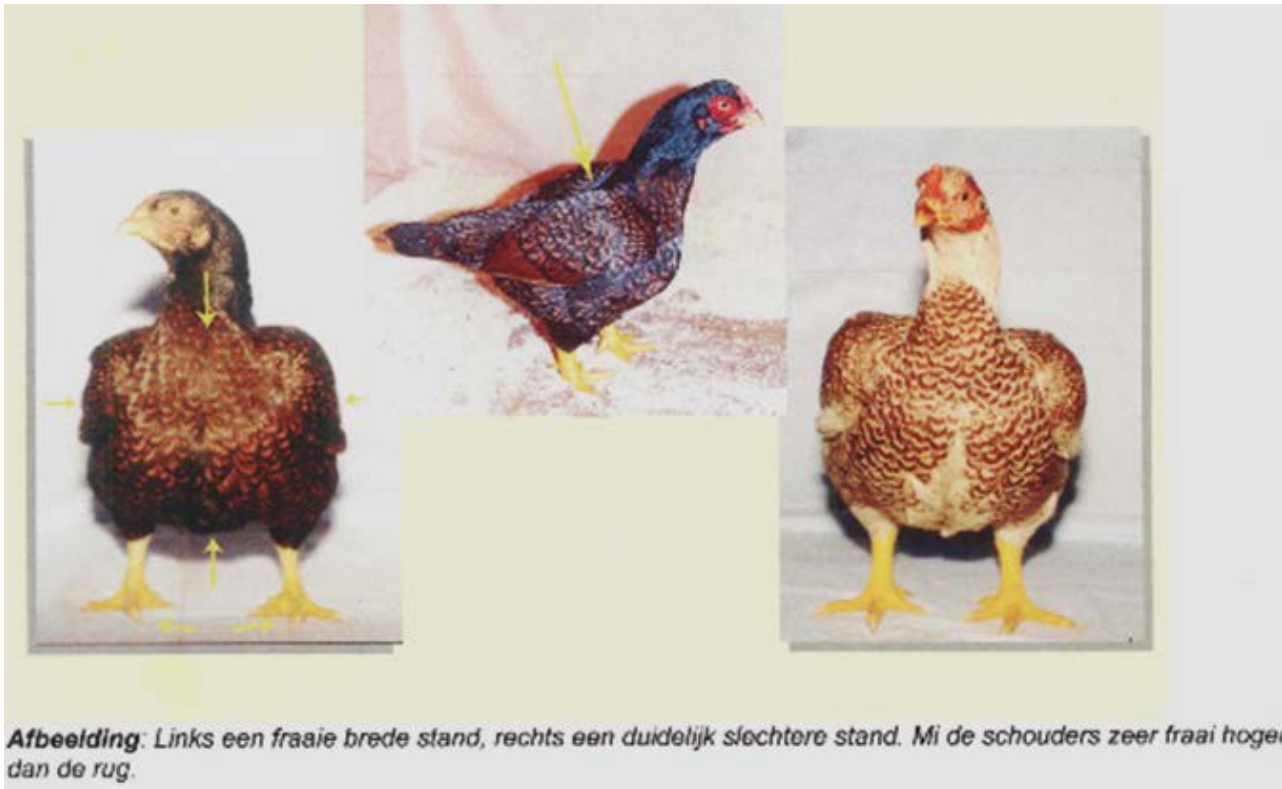

LOOPBENEN EN TENEN:

Vrij kort en dik, rond en krachtig; vier middellange tenen, glad geschubd; warm geel of oranje geel.

BEVEDERING:

Kort, smal en hard, gesloten aanliggend over het gehele lichaam.

Afbeelding: LB, RB en RO een fraaie brede stand. Van MB, naar LO en Mi een steeds slechtere stand.

EVENTUELEN VERSCHILLEN TUSSEN HAAN EN HEN:

Behoudens secundaire geslachtskenmerken geen verschillen van betekenis.

ERNSTIGE FOUTEN:

Te lange, te smalle bouw en te weinig lichaamsdiepte; te laag gewicht; verkeerde of te hoge beenstelling; te hoge staartdracht; te losse bevedering; te dunne en te platte loopbenen; te smalle schouder; lange of ronde rug; sterk aflopende rug.

	Haan	Hen
Grote Indische vechthoenders		
Gewicht:	3,75-4,5 kg	2,75-3,25 kg
Ringenmaat	27 mm	22 mm
Indische vechtkrielen		
Gewicht:	1500-1600 gr	1200-1300 gr
Ringenmaat	18 mm	15 mm

KLEURSLAGEN BIJ INDISCHE VECHTHOENDERS EN KRIELEN:

1: Dubbel gezoomd, 2: Blauw dubbel gezoomd (alleen bij krielen) 3: Rood witdubbelgezoomd, 3: Wit, 4: Rood wit gezoomd.

Kleurslagen

1. **Dubbel gezoomd:** Veerschachten bij de hen zwart. Minimaal wordt verwacht dat de hennen een duidelijke zwarte zoming laten zien.
2. **Blauw dubbel gezoomd:** De zwarte kleur is vervangen door blauw. Veerschachten bij de hen blauw. Een duidelijke blauwe zoming wordt verlangd.
3. **Rood witdubbelgezoomd:** De zwarte kleur is vervangen door dominant wit. Enige zwarte kleurspatten geen punt van maken.
4. **Wit:** Geen bijzonderheden
5. **Rood wit gezoomd:** Als goud zwart gezoomd, echter de grondkleur is glanzend warm dieprood en de zoomtekening is dominant wit. Enige zwarte kleurspatten geen punt van maken.

